

Det gamle og kendte er, at man bidrager Halvdelen af Ekspropriationsudgiften, og det Mindretalsforslag, som den ærede Ordfører tager Ordet for, siger Halvdelen af Ekspropriationsudgiften, dog ikke over 25,000, men det ærede Flertal siger: Tillæg til Ekspropriation 30,000. Det vil jo let ses, at disse Ord, Tillæg til Ekspropriationen kunne udelades; det betyder ikke det ringeste; med andre Ord, man foreslaar ikke et Tilskud til Ekspropriationsudgiften, men man foreslaar et fast Tilskud til Baanens Bygning af 30,000 Kr. Det er altsaa helt anderledes, principielt set, end om man foreslaar Halvdelen af Ekspropriationsudgiften; at man da vil pointere, at andre Egne saa det samme, er ganske rigtigt; men det er jo netop det, man ikke vil opnaa. Naar man foreslaar Halvdelen af Ekspropriationsudgiften, stiller man ogsaa Egnene lige i en anden Forstand; man stiller dem lige, for saa vidt som enhver Egn faar Halvdelen af sin Ekspropriationsudgift, uanset om denne er stor eller lille. Det er altsaa et virkelig forskelligt Syn, der er paa Sagen. Den Betydning, jeg tillægger bægge disse Forslag, er den, at man her er gaaet bort fra Statsstilskud i større Omfang og har nøjedes med det tidligere kendte Tilskud: indtil Halvdelen af Ekspropriationsudgiften. Lige over for dette mere bestedne Tilskud og dette tilvante Tilskud er der ikke noget i Vejen for at frafalde Laaneparagrafen, altsaa for saa vidt vil det være lettere at gennemføre Forslaget i den Retning.

Jeg skal dernæst omtale Vædringsforslaget under Nr. 4 om Laan af indtil en Tredjedel af Udgiften til Baaneanlægget. Det vil jo være i Grindring, at i det Forslag om Bemyndigelse til at meddele Koncession, som er fremsat af Regeringen, er der foreslaaet en Tredjedel, og jeg vil naturligvis helst holde paa det. Smidlertid skal jeg ikke bestemt modsætte mig, at man optager Laan indtil en Tredjedel, særlig af Hensyn til, at Statsstilskuddet gøres bestedent, naar det indskrænktes til Halvdelen af Ekspropriationsudgiften. Jeg er for øvrigt enig med det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (A. Sørensen), om, at det er lidet heldigt at komme ind paa at optage Laan. Jeg tror ikke, det gør saa meget, om det er et Obligationlaan eller et Præferencelaan, men det vil findes, at de Jærnbaner, som tilvejebringe Penge uden saadanne Præferencelaan, staa sig langt bedre, ere langt solidere og komme langt bedre igennem end de, der laane, og de ere ikke ublatte for de Kalamiteter, som let ramme Jærnbaner, der optage Præferencelaan. Jeg tror heller ikke, at det for

saadanne mindre Anlæg vil være saa vanskeligt at tilvejebringe Midlerne paa anden Maade, navnlig ved Kommunitilskud.

Jeg har saa tilbage at omtale Vædringsforslaget under Nr. 1, som uægtelig ogsaa er et hidtil noget ukendt Forslag. Man har laant Tanken til det fra det Forslag om Koncession til Jærnbaner, som var fremsat her; men det vil jo ses, at det var ret naturligt, om man i denne Lov sagde, at Betingelsen for, at der kan gives Koncession, er, at der er forhandlet med de vedkommende Kommuner og tilvejebragt et Resultat. Men hvad er det, man gør her? Her sætter man ind i dette Lovforslag, at for at Ministeren kan benytte Loven, skal der foreligge Samtykke fra Frederiksborg Amtsråd, Helsingørs Byråd og Tilbø Sogneraad. Altsaa, der skal føres en Forhandling med de vedkommende Kommuner. Man skal komme til Enighed med dem; men det synes mig at være ganske klart, at denne Forhandling burde jo være ført, inden Lovforslaget kom herind; det er Pointet i Historien. Jeg siger ikke, at man ikke kunde sætte dette ind i et Lovforslag; men det er besynderligt, og vi ere ikke vante til det; vi ere vante til, at naar man kommer med et Lovforslag, ved man saa temmelig, om det kan gennemføres over for de vedkommende Kommuner. Det er altsaa for saa vidt noget nyt. Jeg maa jo tilføje, at ogsaa Ministeren maa have en fri Undersøgelse, inden han paatager sig at iværksætte Lovforslaget; thi en saadan er jo slet ikke sket. Derfor vil jeg ikke sige, at Lovforslaget ikke kan gennemføres, at jeg ikke kan gaa ind paa noget saadant; men det er vanskeligt nok at gøre det. Thi det vil let ses, at, idet man gennemfører dette Lovforslag, har man indsat i § 1 nogle Bestemmelser, som gøre det overordentlig usikkert, om det overhovedet faar Betydning, og det havde i alt Fald været at foretrække, at man i Forvejen var paa det rene dermed. Det er man nu ikke. Jeg ved meget godt, at der foreligger korte og foreløbige Meddelelser fra Koncessionshaveren, men jeg ved ogsaa, at bl. a. Indførelsen til Helsingør By af den paatænkte Jærnbane er meget vanskelig og meget kostbar. Altsaa, med alt Forbehold siger jeg, at det havde været bedre, om disse Undersøgelser vare blevne anstillede i Forvejen, og det er det, vi ere vante til. Men det er jo allerede noget, at man erkender, at der maa undersøges, og at man, idet man stemmer for Lovforslaget, for saa vidt man vil gøre det, altsaa erkender, at den givne Bemyndigelse først kan komme til Anvendelse, naar Ministeren har ført Undersøgelserne til Ende og her enedes